พิธีสาร ๗ พร้อมภาคผนวกทางเทคนิค (ฉบับวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔)

พิธีสาร ๗
ระบบศุลกากรผ่านแดน

รัฐบาลแห่ง บรูไนดารุสซาราม, ราชอาณาจักรกัมพูชา, สาธารณรัฐอินโดนีเซีย, สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว, มาเลเซีย, สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์, สาธารณรัฐสิงคโปร์, ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ต่อไปนี้แต่ละประเทศให้เรียกว่า "ประเทศภาคี" และหากกล่าวโดยรวมให้เรียกว่า "ประเทศภาคีทั้งหลาย)

ระลึกถึง กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน ซึ่งได้ลงนามเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๑๙๙๘ (๒๕๔๑) ณ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม (ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ความตกลง")

ยอมรับว่า ข้อ ๑๘ และ ข้อ ๒๕ ของความตกลงดังกล่าว ได้กำหนดเกี่ยวกับการจัดทำพิธีสารต่างๆที่จะนำมาปฏิบัติ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้

ระลึกถึง ว่าระบบศุลกากรผ่านแดนอาเซียน ปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังที่กำหนดไว้ในพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ปรารถนาที่ จะส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามแดนและการขนส่งผ่านแดนในระหว่างประเทศภาคีทั้งหลาย

กล่าวย้ำ ว่าพิธีสารนี้ต้องกำหนดการจัดการสินค้าผ่านแดนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระหว่างประเทศภาคีทั้งหลาย

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑
คำนิยาม

เพื่อวัตถุประสงค์ของพิธีสารนี้

(เอ) "ระบบศุลกากรผ่านแดนอาเซียน" หมายความว่า ระบบศุลกากรสำหรับการขนส่งผ่านแดนภายใต้การควบคุมทางศุลกากรเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับการเคลื่อนย้ายสินค้าผ่านอาณาเขตของประเทศภาคีหนึ่งหรือหลายประเทศ ที่กำหนดขึ้นภายใต้พิธีสารนี้ เมื่อการผ่านข้ามอาณาเขตของประเทศภาคีหรือประเทศภาคีทั้งหลายนั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการเดินทาง

ทั้งหมด ซึ่งเริ่มต้นและสิ้นสุดนอกพรมแดนของประเทศภาคีหนึ่งหรือหลายประเทศ ซึ่งเส้นทางการขนส่งนั้นได้ตัดผ่านอาณาเขต

(บี) “พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน” หมายความว่า ระเบียบและพิธีการ ที่ครอบคลุมระบบศุลกากรผ่านแดนอาเซียน ตามที่ระบุรายละเอียดไว้ในพิธีสารนี้และในภาคผนวกทางเทคนิค

(ซี) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ศุลกากร หรือ เจ้าหน้าที่อื่นใดซึ่งรับผิดชอบในการนำข้อกำหนดของพิธีสารนี้ไปใช้

(ดี) “ศุลกากร” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ศุลกากรของประเทศภาคีทั้งหลาย

(อี) “หนี้ศุลกากร” หมายความว่า อากรศุลกากร ภาษีและค่าธรรมเนียมที่อาจเกิดขึ้นจากสินค้าที่อยู่ภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน

(เอฟ) “ที่ทำการศุลกากรต้นทาง” หมายความว่า ที่ทำการศุลกากรซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการขนส่งผ่านแดน

(จี) “ที่ทำการศุลกากรปลายทาง” หมายความว่า ที่ทำการศุลกากรซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของการขนส่งผ่านแดน

(เอช) “ที่ทำการศุลกากรผ่านแดน” หมายความว่า ที่ทำการศุลกากรใดๆที่เป็นจุดออกจากหรือเข้าไปยังประเทศภาคี ในบริบทของการขนส่งผ่านแดน

(ไอ) “ใบขนสินค้าผ่านแดน” หมายความว่า คำสำแดงที่ตัวการจะต้องยื่นต่อที่ทำการศุลกากรต้นทาง เพื่อนำสินค้าเข้าสู่พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน

(เจ) “เทคนิคการประมวลผลข้อมูล” หมายความว่า การนำข้อมูลที่จำเป็นเพื่อความสมบูรณ์ของระเบียบพิธีการที่เกี่ยวข้อง เข้าสู่ระบบการประมวลผลข้อมูลของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นมาตรฐานกับพนักงานเจ้าหน้าที่

(เค) “ผู้ค้ำประกัน” หมายความว่า บุคคลที่สามไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ซึ่งผูกพันตนเองโดยลายลักษณ์อักษร ที่จะชดใช้หนี้ศุลกากรที่อาจเกิดมีขึ้น ร่วมกับ และแทนตัวการ ตามจำนวนที่ค้ำประกัน

(แอล) “สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกัน” หมายความว่า หน่วยงานที่ประเทศภาคีได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อจัดการและเตรียมการภายในประเทศของตน ในการอนุญาตให้รับประกัน และกำกับดูแลการค้ำประกันให้ครอบคลุมการขนส่งผ่านแดน

(เอ็ม) “ตัวการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งนำสินค้าเข้าสู่พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน แม้ว่าจะได้กระทำโดยตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจก็ตาม

(เอ็น) “การขนส่งผ่านแดน” หมายความว่า การขนส่งสินค้าจากที่ทำการศุลกากรต้นทางไปยังที่ทำการศุลกากรปลายทาง ภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน

ข้อ ๒
ขอบเขตการนำมาใช้

ตามข้อ ๑๘.๑ ของความตกลง ประเทศภาคีทั้งหลายตกลงกันโดยพิธีสารนี้ที่จะจัดตั้งระบบศุลกากรผ่านแดนอาเซียน และนำข้อบัญญัติของพิธีสารนี้ไปใช้กับการขนส่งสินค้าผ่านแดนในอาณาเขตประเทศของตน

ข้อ ๓
บทบัญญัติทั่วไป

๑. ประเทศภาคีแต่ละประเทศต้องอนุญาตให้มีการขนส่งสินค้าข้ามผ่านอาณาเขตประเทศของตนได้ภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน โดยไม่กระทบถึงความในวรรค ๒ และ ๓ ของข้อนี้

๒. ประเทศภาคีทั้งหลายอาจห้าม และ/หรือจำกัด สินค้าบางประเภทจากการใช้ระบบขนส่งผ่านแดนอาเซียน ในกรณีที่มีเหตุผลเพื่อศีลธรรมอันดีของประชาชน นโยบายสาธารณะ หรือความปลอดภัยของสารณชน การปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช การปกป้องการครอบครองสมบัติของชาติในด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือค่านิยมทางโบราณคดี หรือการปกป้องทรัพย์สินทางการค้าหรืออุตสาหกรรม

๓. หลังจากการลงนามในพิธีสารนี้ รายการสินค้าต้องห้าม และ/หรือต้องจำกัดสำหรับแต่ละประเทศภาคี ต้องมีการระบุไว้ในภาคผนวก ของพิธีสารนี้ ประเทศภาคีแต่ละประเทศ อาจแก้ไขรายการสินค้าต้องห้าม และ/หรือต้องจำกัด โดยแจ้งให้สำนักเลขาธิการอาเซียนทราบโดยพลัน สำนักเลขาธิการอาเซียนจะต้องแจ้งข้อมูลที่ทันสมัยในภาคผนวกทั่วไปให้ประเทศภาคีทราบโดยพลัน

๔. สินค้าภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียนต้องไม่อยู่ภายใต้บังคับของการชำระค่าภาษีอากรนอกจากค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่ง หรือค่าใช้จ่ายซึ่งเทียบเท่ากับค่าใช้จ่ายสำหรับการบริหารจัดการที่จำเป็นเพื่อการขนส่ง หรือเพื่อการบริการ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องมีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของระบบศุลกากรผ่านแดนอาเซียน และได้จัดให้มีหลักประกันที่จำเป็นภายใต้ข้อ ๕ ของพิธีสารนี้แล้ว อย่างไรก็ตามบทบัญญัตินี้จะไม่ห้าม

เอ) การเก็บภาษีอากรในประเทศที่ทำการส่งออก เมื่อค่าภาษีอากรนั้นยังคงต้องชำระ ไม่ว่าสินค้าได้ถูกส่งออกภายใต้การผ่านแดน หรือภายใต้พิธีการส่งออกของประเทศ หรือ

บี) การเก็บภาษีอากรในประเทศปลายทาง เมื่อสิ้นสุดการขนส่งผ่านแดน และสินค้าได้ผ่านการตรวจปล่อยเพื่อการบริโภคแล้ว

๕. เงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติ และการผ่านพิธีการศุลกากร ที่จะนำไปใช้กับการขนส่งผ่านแดน ต้องถูกกำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศและ/หรือ ประกาศของฝ่ายบริหาร ที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่

๖. โดยหลักทั่วไป สินค้าภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน ต้องได้รับการยกเว้นจาก

(เอ) การตรวจทางกายภาพตามปกติระหว่างเส้นทาง นอกจากการตรวจดวงตราประทับ และการตรวจที่ไม่กระทบสิทธิส่วนบุคคล (non-intrusive inspection)

(บี) การคุมส่งโดยศุลกากร และ

(ซี) ข้อกำหนดให้จัดหาหลักประกันใด หรือข้อผูกพันใดๆ เพิ่มเติมจากที่ได้กำหนดไว้ภายใต้พิธีสารนี้ และภาคผนวกทางเทคนิค

๗. ประเทศภาคีทั้งหลาย จะส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเทคนิคการบริหารความเสี่ยง ที่บทบัญญัติทั้งหมดได้กล่าวถึงไว้ ในการจัดการระบบศุลกากรผ่านแดนอาเซียน เพื่อทำให้แน่ใจถึงการจัดการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดสำหรับศุลกากรและผู้ประกอบการ

ข้อ ๔
ใบขนสินค้าผ่านแดน

๑. ใบขนสินค้าผ่านแดนสำหรับสินค้าภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน ต้องจัดทำโดยตัวการหรือตัวแทนผู้ได้รับมอบอำนาจ

๒. ใบขนสินค้าผ่านแดนและเอกสารประกอบเพื่อวัตถุประสงค์ของพิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน ต้องเป็นไปตามภาคผนวกทางเทคนิคของพิธีสารนี้

ข้อ ๕
หลักประกันสำหรับหนี้ศุลกากร

๑. เพื่อความแน่ใจในการจ่ายหนี้ศุลกากรซึ่งอาจเกิดขึ้นจากสินค้าภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน และเว้นแต่ในกรณีที่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น การขนส่งผ่านแดนต้องครอบคลุมโดยหลักประกันซึ่งมีผลใช้ได้สำหรับประเทศภาคีทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

๒. ตัวการต้องวางหลักประกัน และจำนวนสูงสุดต้องไม่เกินหนี้ศุลกากรที่ถึงกำหนดชำระ

๓. ผู้ค้ำประกันต้องถูกจัดตั้งขึ้นใน และได้รับการรับรองโดย สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันในประเทศภาคีที่มีการวางประกัน ผู้ค้ำประกันต้องจัดให้มีที่อยู่สำหรับการให้บริการในอาณาเขตของแต่ละประเทศภาคีทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งผ่านแดนดังกล่าว ในกรณีที่ผู้ค้ำประกันไม่มีที่อยู่เพื่อการให้บริการ ผู้ค้ำประกันต้องแต่งตั้งตัวแทนในแต่ละประเทศภาคีทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งผ่านแดนดังกล่าว

ข้อ ๖
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างทาง

ในกรณีที่สินค้าเสียหายหรือถูกทำลาย ดวงตราประทับถูกทำลาย หรือเหตุอื่นใด หรืออุบัติเหตุที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการปฏิบัติให้เป็นไปตามพิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน ตัวการ ผู้ประกอบการขนส่ง หรือบุคคลอื่นๆ ที่ควบคุมสินค้าต้องรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีซึ่งเส้นทางการขนส่งอยู่ในอาณาเขตทราบโดยทันที และเหตุการณ์นี้จะต้องนำระเบียบและพิธีการตามภาคผนวกทางเทคนิคของพิธีสารนี้มาใช้

ข้อ ๗
ความผิด

๑. แต่ละประเทศภาคีทั้งหลายต้องมีสิทธิห้ามบุคคลใดๆใช้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน เป็นการชั่วคราวหรือถาวร หากบุคคลนั้นได้กระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือกฎข้อบังคับทั้งหลาย ที่ใช้กับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ซึ่งอยู่ในดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะทำการวินิจฉัยการกระทำผิดนั้น

๒. การกระทำผิดใดๆเกี่ยวกับการขนส่งผ่านแดนที่ถูกตรวจพบ จะต้องดำเนินการตามกฎหมายภายในของประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๘
พิธีการที่เรียบง่าย

๑. พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีที่มีการยื่นขออนุญาต อาจอนุญาตให้ผู้ประกอบการรายใดปฏิบัติพิธีการที่เรียบง่ายสำหรับการขนส่งผ่านแดนได้

๒. ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาต และพิธีการที่เรียบง่าย ได้กำหนดไว้ในภาคผนวกทางเทคนิคของพิธีสารนี้

ข้อ ๙
การช่วยเหลือในทางบริหารและการเรียกร้องให้ชำระหนี้

พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีทั้งหลายต้องให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามที่กำหนดในกฎหมายของประเทศตน ในกรณีที่มีการร้องขอ และการสอบสวนและ/หรือ การชดใช้ค่าเสียหายเมื่อข้อเรียกร้องนั้นเกิดขึ้นเกี่ยวเนื่องกับการขนส่งผ่านแดน

ข้อ ๑๐
การจัดตั้งองค์กร

๑. ที่ประชุมอธิบดีศุลกากรอาเซียนต้องรับผิดชอบในการติดตาม ทบทวน ประสานงาน และกำกับดูแลเรื่องราวต่างๆที่เกี่ยวกับการนำพิธีสารนี้มาใช้อย่างมีประสิทธิผล ที่ประชุมอธิบดีศุลกากรอาเซียน

อาจแต่งตั้งคณะทำงานที่เกี่ยวข้อง หรือคณะกรรมการ เพื่อให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการตามความรับผิดชอบของตนภายใต้พิธีสารนี้

๒. สำนักเลขาธิการอาเซียนต้องจัดให้มีการสนับสนุนและความช่วยเหลือในทางบริหารที่จำเป็นต่อที่ประชุมอธิบดีศุลกากรอาเซียน ในการดำเนินการตามหน้าที่และความรับผิดชอบภายใต้พิธีสารนี้

๓. การแก้ไขภาคผนวกทางเทคนิคของพิธีสารนี้จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมอธิบดีศุลกากรอาเซียน การแก้ไขดังกล่าวต้องแนบรวมกับพิธีสารนี้อย่างเป็นทางการและถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพิธีสารนี้ด้วย

ข้อ ๑๑
บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

๑. แต่ละประเทศภาคี ต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้บทบัญญัติของพิธีสารนี้ถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิผลและสอดคล้องกัน โดยคำนึงถึงความต้องการในการลดการปฏิบัติพิธีการศุลกากรที่ถูกกำหนดไว้สำหรับภาคีใดๆที่ใช้พิธีการศุลกากรอาเซียนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และความต้องการที่จะได้รับผลสำเร็จร่วมกันในการแก้ไขอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามบทบัญญัติเหล่านี้

๒. ประเทศภาคีทั้งหลายต้อง จัดหาข้อมูลใดๆให้แก่กันและกันเท่าที่เป็นไปได้และเป็นไปตามกฎหมายภายในของตน และต้องแจ้งให้แต่ละฝ่ายทราบถึงมาตรการใดๆ ที่กระทบต่อการดำเนินการตามพิธีสารนี้

ข้อ ๑๒
บทบัญญัติสุดท้าย

๑. พิธีสารนี้ต้องเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการอาเซียน และเลขาธิการอาเซียนจะต้องจัดทำสำเนาที่รับรองถูกต้องให้แก่แต่ละประเทศภาคีโดยพลัน
๒. พิธีสารนี้พร้อมด้วยเอกสารแนบและภาคผนวกทางเทคนิคต้องประกอบเป็นส่วนหนึ่งของความตกลง ในกรณีที่มีความขัดหรือแย้งกัน ให้ถือเอาความตกลงเป็นสำคัญ
๓. พิธีสารนี้อยู่ภายใต้การให้สัตยาบันหรือการยอมรับโดยประเทศภาคีทั้งหลาย หนังสือตราสารการให้สัตยาบันหรือการยอมรับต้องเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการอาเซียน และให้เลขาธิการอาเซียนแจ้งให้แต่ละประเทศภาคีทราบถึงการเก็บรักษาดังกล่าวโดยพลัน
๔. พิธีสารนี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อได้มีการมอบหนังสือตราสารการให้สัตยาบันหรือการยอมรับของประเทศภาคีทั้งหลายทุกประเทศ ต่อเลขาธิการอาเซียน
๕. การตั้งข้อสงวนต่อพิธีสารนี้ไม่อาจทำได้ ไม่ว่าจะกระทำในเวลาที่มีการลงนาม หรือเวลาที่มีการให้สัตยาบันหรือการยอมรับ

๖. การแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ต่อบทบัญญัติของพิธีสารนี้ เว้นแต่การแก้ไขเพิ่มเติมที่ได้กระทำต่อเอกสารแนบและภาคผนวกทางเทคนิค ตามที่ระบุไว้ใน ย่อหน้า ๓ ของข้อ ๓ และ ย่อหน้า ๓ ของข้อ ๑๐ ของพิธีสารนี้ จะมีผลใช้บังคับได้โดยได้รับความเห็นชอบของประเทศภาคีทั้งหลายทุกประเทศ

เพื่อเป็นพยานในการนี้ ผู้ลงนามไว้ข้างท้ายนี้เป็นผู้ได้รับมอบอำนาจโดยชอบจากรัฐบาลของตนในการลงนาม ได้ลงนามในพิธีสาร ๗ เกี่ยวกับระบบศุลกากรผ่านแดน เพื่อปฏิบัติตามกรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน

ลงนาม ณ .....เมื่อวันที่.....เดือน.....ปี..... เป็นภาษาอังกฤษเพียงฉบับเดียว